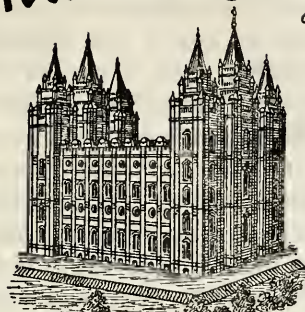

Skandinaviens Stjerne.

Organ for
Dages

de Sidste-
Sellige.

SALT LAKE TEMPEL.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nummer 24

15. December 1905

54. Aargang

Tale af Præsident Joseph F. Smith

holdt ved Efteraarskonferencens Slutning i Salt Lake City den 8. Oktober 1905.

Paa mine egne og mine Raadgivers Vegne — saavel som paa Apostlenes, den præsiderende Patriarks, de præsiderende Biskoppers og andre af Kirkens almindelige Autoriteters Vegne — ønsker jeg at bringe eder, I Mænd og Kvinder i Israels, vor hjerteligste Tak, der ogsaa tilkommer vor Fader i Himlen, for den rige Fylde af Guds Aand, der har ladet sig kende i disse Konferencemøder; for den Enighed, der har hersket i dem, og for den Kærlighed og Velvillie, der har besjælet alle, som have samlet sig her til Gudstjeneste; og jeg siger i Herrens Navn: værer velsignet — i eders mindre saabelsom og i eders større Affærer; i eders Udgaan og i eders Indkommen; i eders Hænders Gerning og i de aandelige Ting; i eders Tragten og Bivelse til Zions Sag! Maa den levende Guds Aand og Kraft hvile paa eder, og hans Bys skinne for eder og paavirke eder til det gode, til Sandhed, Enighed, Kraft og Styrke i det hellige Præstedømme, I bære, og hvilke Velsignelser ere blevne beseglede paa eder i hellige Templer af dem, der besad Magt og Myndighed til at velsigne paa Jorden, saa at samme er anerkendt i Himlen, og til at løse paa Jorden, saa det vil være løst i Himlen. Gud velsigne eder. Disse udvalgte Mænd, som sidde paa denne Forhøjning, ifklædt Kraften fra den Almægtige, de ere ikke udvalgte af Mennesker, have ikke selv tragtet efter deres Embeder; men de ere kaldede formedelst Guds Kraft til at beklæde disse høje Kald i Jesu Kristi Kirke af Sidste-

Dages Hellige, som Præsidenter og Fædre over Folket, som Raadgivere, Dommere og Ledere paa den Vej, Herrens Folk skulde følge dem paa til Opnaaelse af al Sandhed, til mere Lys og Kundskab, Visdom og Magt. Gud velsigne eder, mine Brødre! Og medens I forblive enige, som I hidtil have været, og som I have tilkendegivet her under denne Konference, saaledes vil Gud ogsaa lægge for Dagen sin Velsignelse i eders Flokke og andre Forretningsaffærer iblandt eder, og vil forøge eders Magt og Evne til at gøre godt og til at udføre hans Hensigter, a at I ville være tilfredse med eders Arbejde for Herren og have megen Glæde deraf. Eders Folk vil elske og velsigne eder, bede for eder og staa eder bi ved deres Tro og Gerninger. Lader os gaa hjem, styrkede, opbyggede, opmuntrede, og mere end nogensinde før bestemte paa at tjene Gud og holde hans Bud. Det er lige meget, hvad Folk sige eller tænke; lader os gøre vor Pligt; og lad os sige, ligesom Josva sagde: „Jeg og mit Hus vi ville tjene Herren.“ Lad dette være enhver's Uttraa, som er tilstede ved denne Konference.

Paa eders Begne, som her ere forsamlede, mine Brødre og Søstre, ønsker jeg at bringe vore Hjerters Tak og Velsignelse til Broder Evan Stephens — en Mand begavet af Gud med et stort Talent for Musik, Poesi og Sang, og mer end alt dette, en Mand begavet med et ydmygt Hjerte og med Tro paa Jesu Kristi Evangelium — som ikke alene virker med Flid og Iver for Forfremmelsen af dette store og dejlige Kor af Sangere, men som er trofast og oprigtig til Zions herlige Sag. Han vidner om Sandheden i Salmer og Lovsange. Lad mig sige paa denne store Forsamlings Begne: Broder Evan Stephens, Gud velsigne dig og længe beholde dig i den Tjeneste, hvortil du har viet dig for Guds Folks Skyld, for dette Sangkor og Zions Sag. Ogsaa udtaler jeg paa denne store Forsamlings Begne vor Paakønnelse og Tak til Broder John J. Mc Clellan og hans Medhjælpere. Vi takke Gud, fordi han har givet os Sønner og Døtre, fødte og opdragede her iblandt os, som besidde saa gode Talenter, som der findes nogetsteds i Verden. Vi ville aldeles ikke indrømme, at de staa tilbage for nogen. Jeg takker ogsaa Gud paa eders Begne for dette Kor, som har ofret Timer, Dage, Uger, Maaneder, ja endogaa Aar til dette Folks Tjeneste; som have vundet sig et Navn, der er misundelsesværdigt ikke alene iblandt de Sidste-Dages Hellige, men et Navn, der med Rette respekteres og æres udenfor vore Grænser, ja overalt i Verden. (Vendende sig til Koret) Gud velsigne eder, I Mænd og Kvinder, I Zions Sønner og Døtre! Fred være med eder! Maa eders Stemmer stedse lyde i ren Samklang i eders Lov- og Takkesange til Gud for hans Naade og Misundhed mod sit Folk! Gud velsigne og bevare eder! Vedbliv i Tjenesten med Uforsagthed! Gør eders Pligt og vær eders Ledere tro og lydige! Værer enige, og behold Lysten til at lovprise i Sang den Almægtige Gud,

som har begavet eder med fortrinlige Stemmer dertil, og har paavirket eders Hjerter til at arbejde i Forening som et Sangkor for Zions Fremmelse og de Helliges Opbyggelse! Herren velsigne eder, og han vil visse vel velsigne eder! Og som en Herrens Tjener velsigner jeg eder i Herrens, vor Guds Navn.

Og atter for mig selv og paa mine Raadgiveres Begne, Præsident Winders og Præsident Lunds, ønsker jeg at takke disse mine Medtjenere i Apostolatet. De ere trofaste Mænd og ærlige Mænd. De ere Herrens Tjenere, dette veed jeg med Visshed. Jeg er vel bekendt med dem; jeg omgaas med dem. Jeg arbejder i Forening med dem og kender deres Hjerter og deres Gerninger. Deres Liv er som en aaben Bog for mig og for deres Gud. De ere paalidelige Mænd, og jeg velsigner dem, og maa Gud velsigne disse mine Brødre! De ere tro til Faderen, og jeg veed, at saalænge de ere tro til ham, ville de være tro til alle hans Folks Interesser og til hans Tjenere, og ingen Magt kan vende dem bort fra Herrens Bærk.

Gud velsigne og bevare min Broder, den præsiderende Patriark i Kirken! Maa Herren fylde ham med den Helligaands oplysende og levendegørende Kraft, saa at han i Udførelsen af sit Kalds Pligter maa tale Sandhed og kun Sandhed; at hans Ord maatte være Gfvertænk-somhedens og Kundskabens Ord til Trøst og Opmuntring til dem, paa hvem han maa lægge sine Hænder, at de efter hans Administration som Patriark maa i Virkelighed være velsignede.

Jeg ønsker at velsigne mine gamle prøvede Benner, som her ere tilstede; og jeg siger: Gud velsigne eder Brødre! I og Jeg ere blevne graahaarede, medens vi have virket for Zions Sag. I have altid staaet som Forposter, hvor Faren var størst, til Forsvar for Folkets Rettigheder, rede til at beskytte Herrens Tjenere mod saadanne, som vilde forvolde dem Skade og Ufred. Jeg siger! Gud velsigne eder! og jeg velsigner eder i Herrens, vor Guds Navn.

Maa Herren, vor Gud, være barmhjertig mod dem, som søge at skade Zions Sag. O Gud, hav Medlidenhed med de vildledte, de uvidende, ufornuftige og uforstandige. Indgyd af din Aand i deres Hjerter; vend dem bort fra deres Afveje og deres Ondskab, og for dem tilbage til Retfærdighed og til din Raade! Jeg beder om Barmhjærtighed for vore Modstandere — dem, der lyde om mig og tale allehaande ondt om mig uden Skyld. Som Gengæld paakalder jeg Gud, min himmelske Fader, om at vise dem Barmhjærtighed; thi dem, som gøre det af Uvidenhed om, hvad de gøre, ere blot vildledte; og saadanne, som gøre det tvært imod bedre Vidende, trænge allermost til Guds Raade og Medlidenhed. Maa Gud forbarne sig over dem! Jeg vilde ikke skade saa meget som et Haar af deres Hoved paa nogen som helst Raade. Jeg vilde ikke lægge noget i Vejen for deres Velværen. Nej; og jeg

beder mine Brødre om ikke at søge at skade vort Folks Modstandere og saadanne, som berede Vejen til deres egen Odelæggelse og ikke ville omvende sig; som synde med aabne Dine; som vide fuldt vel, at de overtræde Guds Love, og som bagvadske og belyve Herrens Tjenere. Bærer barmhjertige mod dem! Rør dem ikke, thi dette er just, hvad de ville ønske! Lader dem være i Fred! Giv dem Frihed til at sige, hvad de ville. Lader dem fortælle deres egen Fortælling, og nedskrive deres egen Dom. Vi kunne udstaa det. De kunne ikke skade os, og hvis det kan more dem, da ere de for mit Vedkommende velkomne til den Fornøjelse.

Jeg ønsker at velsigne Præstedømmets Kvorummer, hver især, fra Højpræsternes til Diakonernes. Jeg beder Gud, min himmelske Fader, at han vil ihukomme dem i deres Organisationer og hjælpe dem, at de maa ære det Præstedømme, der er dem anbetroet, og gøre Herrens Villie; at de Halvfjerds maa være aarvaagne og rede Mænd til enhver Tid; rede til og belave sig paa at imødekomme en Indbydelse til at gaa ud og forkynde Evangeliet til Jordens Nationer. Udsøg af Ældsternes Kvorum dem, som have vist sig værdige og ere blevne erfarne, og lad dem forfremmes til Halvfjerds, saa at disse Kvorummer maa fyldes op. Og de gamle, som ikke længere ere stikede til at gaa paa Mission ude i Verden, lad dem ordineres til Højpræster og Patriarker, til at velsigne Guds Folk og virke hjemme. Udsøg de stærke, de sunde, de unge og kraftige, som have Evangeliets Aand i deres Hjerter, til at fylde Rækkerne af Halvfjerds, saa at vi maa have Mænd til at forkynde Evangeliet ude i Verden. Der er Trang for dem. Vi ere ikke istand til at imødekomme Udbedelserne for Missionærer.

Jeg ønsker at velsigne de forstellige Hjælpeforeninger, der virke saa krafteligen paa Ungdommen i Zion. Maa Herren velsigne dem hver især, og tilskynde dem til vedblivende at være nyttige i deres Virken, at de maa røgte deres Skaldelse til Ære for Gud og hele Verden. Fred være med dem, der præsidere over de forstellige Organisationer, at de maa være stikede til at udføre enhver Pligt, der paahviler dem.

Gud velsigne eder alle! Fred være med eder! Lad denne Forsamling af Guds Folk komme frem som Vidner for Gud til hele Verden, at „Mormonismen“ er en levende og bevægende Virkelighed; at den hverken er død eller sover, men er vaagen og virkende, vokser og gør Fremgang i Verden, og lad hele Verden vide det! Amen!

Snak ikke tankeløst, hvor der er gamle tilstede, og gentag ikke dine Ord i Bøn.

Om Troen paa Gud.

De sidste Dages Hellige lægge megen Vægt paa Troen — at den for at kunne gavne Mennesket maa være sand, levende, virkende og vise sig i gode Gerninger. „Thi ligesom Legemet er dødt uden Aand, saaledes er og Troen død uden Gerninger“ (Saf. 2: 26.) „Men uden Tro er det umuligt at behage Gud; thi det bør den, som kommer frem for Gud, at tro, at han er til, og at han bliver deres Belønner, som søge ham.“ (Hebr. 11: 5.) Hvorfor er det da saa nødvendigt for Mennesket at tro, at han er til? bliver Spørgsmaalet, hvortil vi svare: Det vilde være modstridende sund Fornuft, at kunne tale til eller handle med nogen eller noget, som vi ikke troede at eksistere. — Derfor kan en Tritænter ikke bede til nogen Gud. Han gør sig ingen Umage for at faa Kundskab om Gud eller sin egen Oprindelse; han er i denne Henseende saa dum som det umælende Dyr, og vandrer som Dyret, drevet af Kødets Begæringer. For at behage Gud maa vi kunne tro, at et højere Væsen end Mennesket eksisterer. For at tro paa den sande Gud, maa vi kunne gøre os en sand Idé om hans Personlighed, Magt, Godhed, Visdom, Skikkelse og Eksistens. Vi maa overbevises om disse hans Egenheder dels ved vore naturlige Sandser og dels ved Fornuften og ved den Helligaands Vidnesbyrd i vore Hjerter. Ethvert Menneske burde fremfor alt andet opnaa Kundskab om Guds Eksistens. Naturen selv, eller det synlige i Verden er fuldt af Vidnesbyrd om Guds Tilværelse, Almagt, Godhed og Visdom, men for at drage Nytte af disse Beviser, maa vi lade Tanken dvæle paa disse Ting. Se paa et Ur, en Maskine, et Dampskib, en Kirke, o.s.v. og spørg den mest enfoldige, om han veed at disse Ting virkelig ere til, og han vil svare ja, jeg ser dem og føler dem. Spørg ham: Ere disse Ting blevne til, eller have de dannet sig selv? Han vil svare nej. Kunde en Hund, en Hest eller en Abe danne noget saadant? Nej, de mangle Forstand derpaa; et højere Væsen, en højere Intelligens behøves dertil end Dyrets. Ser du disse yndige Træer, Blomster, Frugt, Fugle, Dyr, Mennesker? Ja, de ere for mig Virkeligheder; jeg kan ikke tvivle om deres Tilværelse. Kan Mennesket frembringe eller danne disse Ting, eller ordne Naturens Løbe saaledes, at de frembringes? Nej, vil Svaret lyde, der maa en højere Intelligens til end Menneskets. Her er Indrømmelse af en Gud, det vil sige: et Væsen af højere Intelligens og Kundskab end Mennesket; og naar disse synlige Ting tages nøjere i Betragtning, vil hans Almagt, Godhed, Visdom, Kundskab og hans Omfarg for Skabningen tydelig kunne ses, og jo mere Dplysning vi faa om ham, desto bedre kunne vi sætte vor Lid til ham og tilbede ham som vor Gud og Fader.

De Sidste-Dages Helliges Organ for Skandinavien

Grundlagt 1851 • Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned

Fredag den 15. December 1905

En glædelig Jul til alle!

ønskes af de Sidste-Dages Hellige.

Endskønt vort Blad kommer lidt i Forvejen, ville vi dog her forelægge nogle af vore Betragtninger af den sig nærmende store Højtid, og først og sidst ønske alle kristne Venner en sand „Glædelig Jul“.

Denne glædesbringende Fest nærmer sig med hastige Skridt — en Tid, der af de Sidste-Dages Hellige mere end af noget andet Folk i Verden burde imødeses med Glæde og Taksigelse til vor himmelske Fader, eftersom vi fremfor alle andre Menneſter ere komne i Besiddelse af større Kundskab om Vigtigheden, Gavnligheden og Betydningen af den store Konge og Forløseres Fødsel, der ved stille Midnatstime fandt Sted i en Aftrog kun bestemt til Hvile for det trætte og nyttige Kvæg. Der tog et Par unge Folk ind for Nattely, som paa Grund af Rejsens Besværigheder og anden Ugunst naaede Byen for sent til at faa Plads i Herberget. Der kom en Sjæl til Verden i Fattigdom, men over hvem vor himmelske Fader holdt et vaagent Øje, og hvis Ankomst Engle bebudede og frydede sig over. Der begyndte den jordiske Tilvarelse af Guds Søn, den Elskelige, hvem Profeter for Aartusinder havde forkyndt, hvis Komme længe havde været imødeset med Glæde af Tidsaldres Menneſteslægter — et Lam bestemt fra Verdens Begyndelse til at slagtes og ofres til Bod for alles Forbrydelser mod Guds Love, men som Belønning skulde gives Jorden med al dens Herlighed og Beboere til Ejen-dom at regere over i Retfærdighed, med Magt til at binde Djævelen og hans Engle, og fri fra dennes Herredømme alle, som ville være deres Faders lydige Børn.

Den Magt og Herlighed, han skulde opnaa, var til en vis Grad opfattet af Menneſtene gennem de optegnede Profetier fra forrige Slægter; men hvad denne Herlighed skulde koste, og hvorledes den skulde erholdes, var ukendt af Verden i Almindelighed. Han ventedes at komme i fyrstelig Pragt og Anseelse, og da han kom saaledes ubemærket af Verden med Undtagelse af de faa, til hvem hans hellige Fødsel blev aabenbaret ved himmelske Sendebud, blev han ikke anerkendt at være den, han var, nemlig den lovede Messias. Heraf se vi, at omendskønt Verden ikke bereder sig for det, som Gud, vor Fader, har lovet at sende til Jorden i forskellige Tidsaldre af ham forud bestemt, forandrer dette dog ikke hans Bestemmelser eller Hensigter, men han udfører sin Ger-

ning efter den Plan, han har lagt. Messias kom, udførte sin Mission som Forløjer, grundfæstede sit Rige, oprettede sin Kirke, gav sine Bud og Love, hvorved Menneskene vilde være istand til at erhverve sig Frelse og evigt Liv i Herlighed, aabnede Graven og Opstandelsen, og vandt sin Krone hos Faderen — Jorden til sin Arveret som Konge og sin Faders ubegrænsede Kærlighed og Tillid. Vi, der have erholdt Lys og Kundskab om meget, der endnu ligger skjult for Verden i Almindelighed, kunne i Sandhed glæde og fryde os tilsammen over den store Begivenhed, den kristne Verden nu skal fejre. Lader os søge at behage Gud gennem Julefestens Højtid, ved at paaskønne hans Godhed mod os, og iøge at gøre hverandre lykkelige, ligesom han har gjort os salige, formedelst at han hengav sin Søn for os.

Lader os, som daglig nyder Herrens Betsignelser, ihukomme dem af hans Børn, som ere mindre heldigt stillede i denne Verden med Hensyn til det timelige; da vil han skue med Velbehag paa os. Vi skulle ikke ved denne Lejlighed indskrænke vor Velgørenhed alene til dem, som vi tro efterleve hans Bud og Love, men lade alle hans Skabninger føle, at det er en Glædens Tid i Verden. Husk paa, at Frelseren selv altid havde de Fattige paa Hjerte, og sagde: „Hvad som helst J have gjort mod disse mine Smaa, det have J gjort mod mig“. Enhver vil let forstaa Meningen af dette Udtryk. Vort Ønske er, at de Hellige maa have en sand Glædens Tid i al Renhed og Dyb for ham, som ser i Løndom, og det samme ønske vi for vore Medmennesker i Almindelighed. Fred paa Jord, og Guds Velbehag i Menneskene!

Ankomst og Beskikkelse. Den 29. November ankom fra Zion 15 Missionærer alle i god Velbefindende. Elleve af dem bestikkes til at virke i de forskellige Konferencer som følger: Hans B. Folkersen fra Salt Lake City og Christian F. Petersen fra Moroni til Københavns Konf.; Martin Nielsen fra Logan, Thomas Nielsen fra Elsinore, og Niels L. Petersen fra Redmond, Utah, til Aalborg Konf.; Lorenzo Eggertz fra Logan, Utah, Joseph Petersen fra Richfield, Utah, og Edward C. Ekman fra Erda, Utah, til Kristiania Konf.; Niels Jensen fra Independence og Lewis C. Hemmingsen fra South Jordan, Utah, til Trondhjem Konf.

Uldsterne Carl E. Nelson, fra Greenville, Hyrum Felt fra Huntsville, Emil Elm fra Bear River City, og Gustaf Peterfon fra Smithfield, Utah, rejste til Stockholm, hvor de ville blive bestikkes til at virke i Sverrig.

Forflyttelser. Uldste Wilford Olsen fra Trondhjem til Kristiania; Andrew Stewensen fra Københavns til Aalborg Konf., Christian R. Rasmussen fra Kristiania til Aarhus Konf., George Petersen fra Kristiania til Københavns Konference.

Aarets Ende.

Til Ende Aaret haster, — Har jeg anvendt det vel?
 Har jeg forfaget Laster, Og søgt i Dyden Held?
 Har jeg min Fremgang vundet I Klogskab som i Ar?
 Har jeg mit Hjærte bundet Til det, som ej forgaar?

Al! naar jeg ser tilbage Og skuer mine Fjed
 I Aarets svundne Dage, Da grues jeg derved.
 Jeg ser, jeg maa begynde Det Værk, mig forestaar:
 Fra hver Udyd mig vende Strafs med det nye Ar.

Kære Erindringer.

Erindringer fra gamle Tider ere ofte af Interesse i den nyere Tid, hvorfor vi gengive dette Brev, skrevet af en meget vel bekendt Uldste for mer end 50 Aar siden og findes i Stjernens 3. Aargang. Tilføjede Kommentar er vort eget.

Brev fra Emigranterne.

(Skrevet 2 danske Mil fra Kansas, den 29. Maj 1854.)

Præsident John Van Cott (København).

Kære Broder!

Jeg vil sende nogle faa Linier med min Broders Brev for at kundgøre dem vor Tilstand, og hvor vidt vi nu ere komne paa Rejsen. Vi har det forsaavidt alle godt. Jeg for min Del har det rigtig godt og er glad og tilfreds; jeg takker Herren for hans Naade og Styrelse med mig, og takker ham tillige for hans Tjenere hver især. Dog er Kærligheden forskellig til dem. Jeg er glad for vor Præsident H. P. Olsen. Han er vel, ligesom og vor kære Broder Emph. Disse to især have haft meget at bestille med at faa alt ordnet for Selskabet. Den 9de dennes blev vort Selskab organiseret paa Lejrpladsen nær ved Kansas, hvor Broder W. Emph var tilstede. Broder H. P. Olsen blev anerkendt som Selskabets Fører og Præsident paa Rejsen gennem Orken. Jeg som Selskabets Præst og Evangelii-Forkynder, B. Bent Nielsen som Bognmester, Jens Larsen fra Thy som Lejrens Kaptain. P. Thompsen fra Falster som Bagtmester, A. Winberg som Kaptain over 10 Bogne, C. Capson over 10, A. Andersen over 10, P. Beckstrøm over 10, Jens Jørgensen over 10, og B. Valentinsen over 10. Der skal være 11 Parter (Personer) til hver Bogn. Broder Emph afslagde sit Regnskab til alles Tilfredshed. (Han havde nemlig haft meget at gøre med at købe Bogne, Kreatur, Proviant, Telte og andet Rejsseudstyr for Selskabet.)

De trofaste har det godt, men som De vel veed, er Følelserne noget forfælskelige, og jeg tror, alt vil gaa vel med os. Der har været nogle faa Dødsfald iblandt os siden vi kom her (nemlig af Kolera, siden var der mange). De første 10 Vogne tog afsted fra Kansas den 19de. Jeg kom her den 24de tilligemed min Fader, Moder, Søster og Broder; vi ere alle forsaavidt i god Velbefindende. Fader har, vel sandt, været syg et Par Dage, men jeg haaber, han snart kommer sig; han er meget bedre idag. Min Hustru er vel, men kan ikke gaa meget; hun hilser Dem og Hansen. De sidste Vogne er endnu ikke kommet hertil; de kunne ikke komme, før de saa Vognene fra St Louis; og naar de alle komme, skal hver have sine Økser, og da saa snart vi blive færdige og saa Økserne i Aag, skulle vi afsted. Jeg tror alle længes meget efter at komme afsted herfra, og gid vi maa uaa Zion med Glæde og annamme de Velsignelser, hvorefter vi længes. Det er gode Økser og Køer, vi have faaet. Prisen paa Økserne er 70 Dollars Parret og Køerne 50 Dollars Parret. Hvor vi nu ligge er det 5 (danske) Mil til Westport, en smuk Egn, saa udmærket Græs, saa jeg aldrig har set dets Lige. Om Danmarks Indbyggere kunde see, hvilket Land her er, (dengang ubeboet) vilde de visselig ikke gaa i Trældomsaaget ret længe. Her er Jorden og Græsgangene saa fortrinlige, at vor gamle ærbare Bønde, Broder Bent Nielsen, siger, der findes næppe en Tønde Land i hele Danmark, saa god som det her er overalt, hvor vi komme.

Jeg beder nu Herren velsigne Dem mangfoldigen. Hils Broder P. D. Hansen og andre Venner, og vær selv især hilset fra Deres tro og ydmyge Broder i Pagten.

Christian Larsen.

Broder Christian Larsen præsiderede over det Selskab af Emigranter, som forlod København den 20. December 1853 med Damper til Kiel, og rejste over Gylstad, Hull og Liverpool ved Zuletiden. Derfra sejlede Selskabet med Sejlskibet „Jesse Munn“ den 3. Januar 1854 og ankom til Ny Orleans i Amerika 7 à 8 Uger senere. Rejsen fortsattes fra Ny Orleans opad Mississippifloden og Missourifloden til St. Louis, og derfra til Kansas. Ikke mange af dem, som udvandrede med dette Selskab, leve nu. Mange døde paa Rejsen af Kolera, og maaske enkelte af Rejsens andre Besværligheder, men de, som ankom lykkelig og vel til Zion ere i næsten ethvert Tilfælde blevne stortilgen velsignede af Herren saa vel med Hensyn til de timelige som de aandelige Ting, og deres Børn og Børnebørn ere talrige i Bjærgenes Dale. Efterdi jeg, som skriver dette Stykke til Stjernen, var med i dette Rejse-selskab, opstaar der mange kære Minder fra den Tid. Moder var med paa Rejsen og naaede Zion, men døde inden et Aar, var forløben. Fader forblev i Danmark; Broder C. C. N. C. var paa Mission i Norge i en Række Aar, hvor han nu og da blev fængslet for at døbe Folk til Syndernes Forladelse, hvilket han var Gud pligtstkyldig at gøre. Pøbelen rasede for

en Del paa forfællige Steder i Danmark mod Mormonismen. Vi, som slap bort fra Forsølgelse og Nød formedelst Guds Styrelse, glædede os endog under Rejsens mange Møjsommeligheder. Selv holder jeg den ovenomtalte Broder Bent Nielsen og hans Familie højt i Ære, da han var et Redskab i Herrens Haand til at udfrie mange fattige Familier fra Trængsel og Nød. Maa hans hele Slægt vorde velsignet af Herren og holde ved Troen, som var Aarsag til deres Bosættelse i Zion. Vi vare henved 10 Maanedes paa Rejsen. (F. C.)

I samme Nummer af Stjernen, den 15. Juli, som indeholder ovenstaaende Brev læses som Nyhed: „Vi have modtaget Deseret News af 13. og 27. April som indeholde Beretningen om Generalkonferencen, Taler, o. s. v.“ Utsaa 3 Maanedes med Post fra Utah til Danmark.

Profeten Joseph Smiths 100-aarige Fødselsdag.

Den 23. December 1805 blev født af Forældre — som i det verdslige ikke stod langt ovenfor Fattigdom, men ærbare, redelige og agtede som saadanne iblandt deres Medborgere — et Drengsbarn, der havde en stor Fremtid for sig. Hans Hjemmeopdragelse var upaaflagelig, men hans Skolegang maaste mindre gunstig, end kunde været ønskelig. Der laa i hans Hjærte en vis Tilbøjelighed til at ville tjene og behage Herren; en Oprigtighed, der behagede Gud, som ogsaa udvalgte ham til at blive en stor Profet, ved hvem han vilde paabegynde sit store Sidste-Dages Værk. I sit femtende Aar sølte han sig bevæget til at søge efter den sande Lærdom, den sande og af Gud anerkendte Kirke eller Menighed, i den Hensigt at slutte sig til den; men han saa sig ikke istand til selv at bedømme imellem de forfællige Kirker og Troslærere, hvorfor han henholdt sig til Gud for at faa den Visdom og Dømmekraft, han sølte sig i Trang for. Da var det, at Gud, vor Fader, og hans Søn, Jesus Kristus aabenbarede sig for ham og tilkendegav sin Vilje. Han var nu vis paa, at han i Virkelighed havde set disse høje Væsener og hørt deres Røst, hvorfor han ikke kunde blive overtalt til at tro, det var en Forblindelse eller Bedrageri af den Onde. Han holdt sig til den Gud, han havde set, og blev benaadet med andre himmelske Sendebud, fra hvem han fik sin Undervisning om, hvorledes han skulde paabegynde Herrens store Sidste-Dages Værk, og saaledes erholdt han det hellige Præstedømme og organiserede Kirken, kaldte Apostler og de øvrige Embedsmænd til Embedernes Forvaltning og Orden, og førte, som en stor og af Gud sendt Profet, Kirken fremad, trods al den Modstand, der paa alle Sider opstod imod ham og Sandheden.

Han kæmpede for Herrens Værks Fremme, og ligesom vor kære

Frelser maatte han lide megen Forsølgelse og Forhaanelse, ja tilfaldt ogsaa Døden for Evangeliets Skyld. Hans Arbejde har baaret megen god Frugt. Vi se i Dag et Folk, der tilbeder med fuld Forstand og Kundskab den sande Gud, hvem det har lært at kende ved aabenbare Tilkendegivelser paa mange Maader. Ethvert Individ, som i Oprigtighed har sluttet sig til Kirken, har faaet det lovede Vidnesbyrd — de lovede Kendetegn, der ikke kunne misforstaaes af dem, som have erholdt den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse af Herrens bemyndigede Tjenere. Hvilket Gode de Sidste-Dages Hellige have erholdt formedelst deres Lydighed og Oprigtighed for Herren! Det er værd mere end al Jordens Herlighed. Den samme Lærdom, som Gud aabenbarede til sin Profet, Joseph Smith, læres i Dag af Herrens Sendebud, der udgaa til Jordens Nationer. Den samme Kraft, der satte Sidste-Dags Bærket i Bevægelse for fem og halvhjersindstyve Aar siden ruller det frem i denne Tid, og Profeten Daniel profeterede saa tydeligt og umisforstaaeligt, at det ikke mere skulde standse, indtil det tilintetgjorde alle af Mennesker stiftede modstridende Institutioner og opfyldte Jorden. Hvilket herligt Haab! Hvilket herligt Løfte! Hvilke kraftige Vidnesbyrd Herren har givet sine Hellige fra Begyndelsen indtil nu om Bærkets Guddommelighed og Sandhed. Hvilken Trøst! den at Gud er med os og vil bevare sin Kirke imod al Modstand og Magt. Hvilken sørgelig Stilling vilde ikke dette Folk være i uden denne Trøst, dette Haab, dette Forsvar, denne Kraft! Glæder eder, I Guds Folk over de store Privilegier og Betsignelser I nyde, og forsømmer aldrig at give Herren den Tak, han tilkommer. Lader os trænge efter at behage ham ved at holde hans Befalinger og sprede Lys og Kundskab blandt vore Medmennesker; ved at elske hverandre som han har elsket os; ved at understøtte hans udvalgte Tjenere, som bestyre hans Gerning her paa Jorden. Da ville vi fremdeles høste i rigt Maal af hans Betsignelser, hver for sig og som et Folk. Lader os med Omhu nærme Mindet om vor kære Broder og Profet Joseph Smith, som lod sit Liv som et Vidnesbyrd for Bærkets Sandfærdighed og Guddommelighed. Lader os ære hans og hans Broder Hyrums Navn blandt de ædle Martyrer, der maatte besegle deres Vidnesbyrd med deres Blod.

Har Tak for Profeten, du sendte, o Herre i denne vor Dag!

Mærk: Med dette Nummer slutter den 54. Aargang af Stjernen, og vi ville igen paaminde vore kære Abonnenter om at forny deres Abonnement ved at indsende Betalingen for samme snarest. Vi ville altid bestræbe os paa at gøre hvert Nummer saa indholdsrigt, som det staar i vor Magt og Evne. (Red.)

[Min Gud er mit Lys.

Min Gud er mit Lys — jeg frygter ej mer,
 Ved Nat og ved Dag han gltid er nær;
 Fra Trængselens Mørke han frier mig ud,
 Jeg veed, at han er den almægtige Gud.

Ja, Gud han er min Leder,
 Han er min Lyft i min Sang;
 Hver Dag, naar jeg ham beder,
 Han styrer — han styrer min Gang.

Min Gud er mit Lys! Om Mørkhedens Sty
 Mig truer, dog dages min Morgen paany;
 Thi Jesus, min Frelser, opliber mit Mod,
 Og leder paa Stien min vaklende Fod.

Min Gud er mit Lys — Min Styrke i Nød —
 Min Frelser han lever, endstønt han var død;
 Hans Almagt mig hegner, thi selv er jeg svag,
 Men Gud mig velsigner ved Nat og ved Dag.

Min Gud er mit Lys — mit Liv og min Trøst;
 I ham er ej Mørke, men alt er saa lyst;
 Han er min Forløser, min Frelser og Gud —
 Med Engle i Lovsang min Sjæl bryder ud:

J. Micholzen. (Overs. af F. C.)

Missionærernes Rapport for November 1905.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Strikter omfattede	Døgn omfattede	Stremmebæ- gennem- belysede	Evangeli- samfund	Møder afholdte	Døbte	Orbinerede	Børn velsignede
John. J. Blowman	Nalborg	21	3145	646	3160	1107	72			2
Hans C. Hansen	Marhus	19	3095	439	2629	675	89	3	3	1
Niels J. Henriksen	København	18	3254	621	2879	770	66	8	1	3
Adolph M. Nielsen	Bergen	14	2929	282	1278	391	56	1	2	
Gilbert Torgerjon	Kristiania	25	2637	815	3337	939	120	2	9	
Nils Evensen	Trondhjem	18	1487	623	1450	420	42			
Totalsum for Missionen		115	16552	3426	14733	4302	445	14	15	6

Indhold:

En Tale af Joseph F. Smith ...	369	Narets Ende (Poesie).....	376
Om Troen paa Gud	373	Kære Erindringer.....	376
Redaktionelt:		Profeten Joseph Smiths 100-aarige	
En glædelig Jul.....	374	Fødselsdag	378
Ankomst og Bestikkelse.....	375	Min Gud er mit Lys (Poesie)...	380
Forfættelser	375	Missionærernes Rapport.....	380